

Budapestre vonatkozó ujságcikket

Osztályozás

712.21

Szerző:

Cím: Minden a miénk!

Hely

Margitsziget

Idő

"1919"

Forrás:

Népszava

Bp

(Hely)

1919. IV. 15

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)



„Minden a miénk!”

* * *

A Margitsziget átadása a proletárságnak.

„Mennyi kincs van, mennyi jólét, mennyi sok minden, mennyi szép minden, mennyi szent minden — és mind a másé” — írta Ady Endre egyik gyönyörű költeményében. És azt a sok kincset, jólétet, szépséget, azt a sok szent mindent, ami mind a másé volt, azok teremtették a földre, akiket mindenből kismimmiztek: a proletárok. Most a világforradalmak viharai új versek, új énekek hangjait röpitik szét a tavaszi szél szárnyán. És ennek az éneknek hatalmas, igazságottevő, diadalmas refrénje: „Minden a miénk.”

Ezek az egyszerű és mégis nagyerejű, mindent magukba foglaló, mindent kifejező szavak fogadták vasárnap délután a Margitszigetre özönlő proletárok ünneplő tizezreit, akik kimentek a királyok, királykisasszonyok, főhercegek és a milliók urainak elzárt szigetére, hogy birtokukba vegyék. Hogy övéké legyen ezután a fű, fa, virág, levegő és napfény. Övéké, akik a teremtő munkában elfáradnak, akiknek szükségük van az életet adó levegőre és új erőt nyújtó napsugarakra. Mert eddig ezt is a dolognélküliek, a kizsákmányolók, a herék bitorolták és magas belépő díjakkal zárták el a gyönyörű üdülőhelyet a nincsetlen proletároktól. A proletárdiktatura, amely az évezredes igazságtalanságokat teszi most jóvá, minden régit és rosszat leromboló óriási öklével ezt a gátat is szétzúzta és mint a jövő szebb, boldogabb, napfényesebb élet egyik zálogát és

szimbolumát: átadta a proletárságnak a Margitszigetet.

Az ünnepélyes átadás alkalmára a szigetet gyönyörűen földiszitették. Megkapó, szimbolikus kép volt nézni a most rügyező bokrok, fák világos zöld háttérével a széles, vörös lobogókat és piros díszítéseket elhintve, bele-szórva az üde zöld mezőbe.

Már kora délután, jóval két óra előtt szakadatlan emberáradat hömpölygött a sziget felé a Margithidon át. Egymásután érkeztek a különböző iskolák növendékei zárt, rendezett sorokban. A sziget bejáratánál gyülekeztek, ahonnan azután nekiindultak, hogy még az ünnepség megkezdése előtt megtekintsék végig a szigetet. Sokan közülük a bejárat mellett levő sporttelep tribünjén helyezkedtek el, hogy majd végignézzék a proletárfújság számára rendezendő football-mérkőzést.

A legnagyobb tömegek három óra tájban érkeztek, akik azután az alsó vendéglő körül helyezkedtek el, ahonnan a terraszs szélén rögtönzött emelvényről a városi népbiztosság képviselői mondottak beszédet, átadva a szigetet a proletárságnak.

A fődött folyosó eleje, amely az alsó vendéglőhöz vezet, gyönyörű virágdíszben pompázott, a virágok és zöld lombok között kifeszített piros zászlón nagy fehér betűkkel ez állott:

„Minden a miénk!”

Alatta pedig: „Világ proletárijai egyesüljete!” Az alsó vendéglő és a körülötte levő

épületek és pavillonok is piros díszben pompáznak.

A sziget különböző pontjain négy zenekar is játszik: három katonabanda és Toll Károly zenekara. Valamennyi zenekar az Internacionálet és a Marseillaisét játssza.

Három óraker már olyan óriási tömeg szorong és hullámszik az alsó vendéglő előtt, hogy szinte át sem lehet tekinteni. Valamennyien dolgozó, most még sápadt, levegőre és napfényre vágyó proletárférfiak, asszonyok és gyermekek. A fölvonuló iskolás leányok mindenikének hajdísze egy-egy piros szalagcsokor. Olykor, ha a zenekar elhallgat, a gyermekek és a kisleányok éneklék a Marseillais-t és különböző forradalmi indulókat. Csupa muzsika, jókedv, vidámság, lélekemelő ünnepség mindenütt az egész szigeten.

Három óraker érkeztek meg a fővárosi népbiztosai, akiket a margitszigeti Munkástanács képviselői fogadtak.

Először Weisz Károly elvtárs, fővárosi közegészségügyi megbizott, lépett az emelvényre és néhány szóval megnyitotta az ünnepséget. Utána Preusz Mór népbiztos elvtárs beszélt. Eddig erre a helyre csak azok juthattak el — mondotta Preusz —, akiknek pénzük volt. A bekövetkezett nagy változást igazolja az is, hogy ezentúl minden proletár idejőhet a természetet csodálni, a friss levegőn üdülni. Azoké legyen minden, akik dolgoznak; az legyen csak dicséretre méltó, aki dolgozik.



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1916.

azé legyen a megérdemelt pihenés, szórakozás, üdítő levegő és gyógyító napfény is. A munka diadalának szimbóluma legyen ennek a szigetnek az átadása.

Percekig zugott a taps Preusz elvtárs beszéde után. *Dienes László* elvtárs, majd *Vincze Sándor* elvtárs, fővárosi népbiztos beszélt ezután, aki a gyermekekhez fordulva többek között a következőket mondta:

— Legyetek boldogok, hogy most élhetek, a történelem legszebb idejében, hogy láthatjátok a fölkelő napot, a szabadságnak minden dolgozó emberre jólétet árasztó napját. A tűz, amely az orosz hómezőkről jött felénk, itt lobbant föl olyan lánggal, amely bevilágítja a világ proletárságának jövődjének útjait. E tűz fénye mellett induljunk tovább, törhetetlen elszántsággal lelkünkben és miénk lesz a jövődjének világ minden öröme és kulturája. Addig is egyik kezünkben a fegyverrel, a másikban az alkotó szerszámmal építsük a mi boldog világunkat. Szívetekben, lelketekben a szándék, tett, szent akarat tűzével küzdjétek és dolgozzatok és akkor miénk lesz a jövő! Ugy legyen!

A sportpályán *Schiff Rezső* elvtárs, a főváros elnöki osztályának vezetője, mondott beszédet.

A hangulat mindenütt szép, lelkes és ünnepi volt és a proletárok tízezrei vígan szórakoztak a késő esti órákig.